

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, ஆத்மாவே இந்தச் சரூம் என்ற இரதத்தைச் செலுத்துகின்ற சாரதி ஆவார். சாரதி என்ற உணர்வுடன் செயல்களை ஆற்றினால், நீங்கள் உங்கள் சரூர் உணர்வை நீக்குவீர்கள்.

கேள்வி: தந்தை பேசும் விதம் எவ்வாறு மனிதர்களில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டுள்ளது?

பதில்: தந்தை இந்த இரதத்தின் சாரதியாகவே பேசுகின்றார். அவர் ஆத்மாக்களுடன் மாத்திரமே பேசுகின்றார்; அவர் சரூங்களைப் பார்ப்பதில்லை. மனிதர்கள் தம்மை ஆத்மாக்கள் எனக் கருதுவதில்லை, அவர்கள் ஆத்மாக்களுடன் பேசுவதில்லை. குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இந்தப் பயிற்சியே இருக்க வேண்டும். எவரது சூட்சும அல்லது பொதுக் வடிவங்களைக் கண்டாலும், அதனைக் காணாதீர்கள். ஆத்மாவைப் பாருங்கள், ஒரேயொரு சரூமற்ற தந்தையை நினைவுசெய்யுங்கள்.

பாடல்: நீங்களே தாயும் தந்தையும்.

ஓம் சாந்தி. 'ஓம் சாந்தி' என்பதன் அர்த்தம் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இலகுவாக விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உங்கள் இராச்சியத்தை இலகுவாகப் பெறுவதற்கு, அனைத்து விடயங்களும் இலகுவாக்கப்பட்டுள்ளன. நீங்கள் எவ்விடத்திற்காகத் தயாராகுகிறீர்கள்? ஜீவன்முக்தி தாமம் என அழைக்கப்படுகின்ற சத்தியயுகத்திற்கு ஆகும். இராவணனின் தூய ஆவிகள் அங்கிருப்பதில்லை. ஒருவருக்குக் கோபம் வரும்பொழுது, கூறப்படுகின்றது: அவரில் தூய ஆவி உள்ளது. யோகம் என்றால்: நான் ஓர் ஆத்மா, இது எனது சரூம் என்று அர்த்தம் ஆகும். சாரதியான ஆத்மா, உங்கள் ஒவ்வொருவரதும் இரதமான சரூரத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றார். இரதம் ஆத்ம சக்தியினால் செயற்படுகின்றது. ஆத்மா ஒரு சரூரத்தை நீக்கி, மீண்டும் மீண்டும் பிறிதொன்றை எடுக்கின்றார். பாரதம் இப்பொழுது துன்ப பூமி என்பதனைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது புரிந்துகொண்டிருக்கின்றீர்கள். சில காலத்திற்கு முன்னர், சர்வசக்தி அரசாங்கம் இருந்தபொழுது, அது சந்தோஷ பூமியாக இருந்தது. சர்வசக்திவானே தேவர்களின் இராச்சியத்தைப் பாரதத்தில் ஸ்தாபித்துள்ளார். ஒரேயொரு தர்மம் மாத்திரமே இருந்தது. இற்றைக்கு ஐயாயிரம் வருடங்களின் முன்னர், அது நிச்சயமாக இலக்ஷ்மி நாராயணனின் இராச்சியம் ஆகியது. நிச்சயமாக, தந்தையே இராச்சியத்தை ஸ்தாபித்திருப்பார். அவர்கள் தந்தையிடமிருந்தே தங்கள் ஆஸ்தியைப் பெற்றிருப்பார்கள். அந்த ஆத்மாக்கள் 84 பிறவிச் சக்கரத்தில் இருந்துள்ளார்கள். பாரதவாசிகள் மாத்திரமே இந்தக் குலங்களின் ஊடாகச் செல்கின்றார்கள். சூத்திர குலத்தின் பின்னர், அதி மேன்மையான பிராமண குலம் உள்ளது. பிராமண குலம் என்றால், பிரம்மாவின் வாய்வழித் தோன்றல்கள் என்பதே அர்த்தமாகும். ஏனைய பிராமணர்கள் விகாரத்தின் மூலம் பிறக்கின்றார்கள். அவர்களால் கூற முடியாது: நாங்கள் பிரம்மாவின் வாய்வழித் தோன்றல்கள். நிச்சயமாக, பிரஜாபிதா பிரம்மா தனது குழந்தைகளைத் தத்தெடுத்திருக்கின்றார். பாரதம் பூஜிக்கத் தகுதி உடையதாக இருந்தது என்றும், அது இப்பொழுது பூஜிப்பவர் ஆகியுள்ளது என்றும் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்துகொள்கின்றீர்கள். தந்தை அநாதியாக பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவர். அவர் நிச்சயமாகத் தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்கவே வருகின்றார். சத்தியயுகமே தூய உலகம். சத்தியயுகத்தில் 'கங்கையே தூய்மையாக்குபவர்' என்ற வார்த்தைகள் இருக்க மாட்டாது, ஏனெனில் அது தூய உலகமாகும். அனைவரும் தூய புண்ணியாத்மாக்கள், அங்கே பாவாத்மாக்கள் இருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் கலியுகத்தில் தூய புண்ணியாத்மாக்களே இல்லை; அனைவரும் பாவாத்மாக்கள். தூய ஆத்மாக்கள் புண்ணியாத்மாக்கள் என அறியப்படுகின்றார்கள். பாரதத்தில் மாத்திரமே தான தர்மங்கள் அதிகளவில் செய்யப்படுகின்றன. தந்தை வருகின்ற இந்நேரத்தில், நீங்கள் அவரிடத்தில் உங்களை முற்றாக அர்ப்பணம் செய்கின்றீர்கள். சந்நியாசிகள் தமது வீடுகளையும் குழந்தைகளையும் விட்டுச் செல்கின்றார்கள், இங்கோ, நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள்: பாபா, அனைத்தும் உங்களுக்கு உரியதாகும். சத்தியயுகத்தில் நீங்கள் எங்களுக்கு அளவற்ற செல்வத்தைக் கொடுத்தீர்கள், ஆனால் பின்னர் மாயை எங்களைச் சிப்பிப் போல் பெறுமதி அற்றதாக்கினாள். இந்த ஆத்மா இப்பொழுது தூய்மையற்றது ஆகியுள்ளது. மனம், சரூம், செல்வம் ஆகிய அனைத்தும் தூய்மை அற்றதாகியுள்ளது. ஆரம்பத்தில் ஆத்மாக்கள் தூய்மையாகவே இருந்தார்கள்; பின்னர், சக்கரத்தைச் சுற்றி வரும்பொழுது, அவர்கள் போலி நகை போன்று, தமோபிரதான் ஆகுகின்றார்கள். அவர்கள் தமது பாகங்களை நடிக்கும்பொழுது தூய்மையற்றவர்கள் ஆகுகின்றார்கள். மனிதர்கள் சத்தியயுகம், திரேதாயுகம் போன்ற ஸ்திதிகளினூடாகவே செல்ல வேண்டும். பாடப்படுகின்றது: நீங்களே தாயும் தந்தையும். மக்கள் இலக்ஷ்மி நாராயணன் முன்னிலைக்குச் சென்று, இப் புகழைப் பாடுகின்றார்கள், ஆனால் அவர்களுக்கு ஒரேயொரு மகனும் ஒரேயொரு மகளுமே உள்ளார்கள். அரசர், அரசியின் சந்தோஷம் எவ்வாறோ, அவர்களின் குழந்தைகளினது சந்தோஷமும் அவ்வாறேயாகும். அங்குள்ள அனைவரும் பெருமளவு சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் தமது 84 வது இறுதிப் பிறவியில் இருப்பதால், பெருமளவு துன்பத்தை அனுபவம் செய்கின்றார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் மீண்டும் ஒருமுறை இராஜயோகத்தை உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றேன். சாரதியான ஆத்மா, இந்த இரதத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றார் எனக் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. முன்னர், இந்தச் சாரதி பதினாறு சுவர்க்கக் கலைகளும் நிறைந்தவராகி இருந்தார். இப்பொழுது எந்தச் சுவர்க்கக் கலைகளும் இல்லை. அவர்கள் அத்துடன் கூறுகின்றார்கள்: நாங்கள் தெய்வீகக் குணங்கள் அற்றவர்கள்; எங்கள் மீது கருணை கொண்டிருங்கள்! எவருக்கும் எந்தத் தெய்வீகக் குணங்களும் இல்லை. மக்கள் தூய்மையற்றவராகி உள்ளார்கள் என்பதால் கங்கைக்கு நரூடச் செல்கின்றார்கள். அதே நதி அங்கிருந்த பொழுதும், அவர்கள் சத்தியயுகத்தில் அவ்வாறு செய்வதில்லை.

ஆம், அந்நேரத்தில் அனைத்தும் சதோபிரதானாக இருந்தது எனக் கூறப்பட முடியும். சத்தியயுகத்தில், நதிகள் மிகவும் சுத்தமாக இருக்கும்; அவற்றில் எந்தக் குப்பையும் இருக்க மாட்டாது. இங்கே எந்தளவு குப்பை உள்ளது எனப் பாருங்கள்! சகல அழுக்கும் கடலைச் சென்றடைகின்றது. சத்தியயுகத்தில் அவ்வாறான விடயங்கள் சாத்தியமில்லை. எதனையும் தூய்மையற்றதாக்குகின்ற எதுவும் இருப்பது நியதியாக இருக்கவில்லை; அனைத்தும் தூய்மையாக இருக்கிறது. எனவே தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: இது அனைவரதும் இறுதிப் பிறவி, நாடகம் முடிவடைய உள்ளது. இந்நாடகத்தின் எல்லை 5000 வருடங்கள் ஆகும். அசரீரியான சிவபாபா விளங்கப்படுத்துகின்றார். அவர் அசரீரியானவரும், அனைவரிலும் அதிமேலானவரும் ஆவார், அவர் பரந்தாமத்தில் வசிக்கின்றார். நாங்கள் அனைவரும் பரந்தாமத்தில் இருந்து வருகின்றோம். இப்பொழுது இது கலியுகத்தின் இறுதி நேரமாகும். நாடகம் முடிவடைய உள்ளது. அதன்பின்னர் வரலாறு மூண்டும் ஒருமுறை இடம்பெறும். கீதையும், மக்கள் கற்கின்ற, சமயநூல்கள் அனைத்தும் துவாபரயுகத்தில் ஆரம்பமாகுகின்றன. இந்த ஞானம் மறைந்து விடுகின்றது. எவராலும் இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்க முடியாது. மக்கள் சமய ஸ்தாபகர்களின் ஞாபகார்த்தமாகப் புத்தகங்களை எழுதுகின்றார்கள். அவர்களே தமது சமயங்களை ஸ்தாபித்த பின்னர், மறுபிறவி எடுக்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்களின் புத்தகங்கள் பின்னர் ஞாபகார்த்தமாக உருவாக்கப்படுகின்றன. தேவ தர்மம் இப்பொழுது சங்கமயுகத்தில் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. தந்தை வந்து இந்த இரதத்தில் அமர்கின்றார். குதிரை இரதம் என்ற கேள்விக்கு இடமில்லை; அவர் இந்தச் சாதாரண, பழைய இரதத்தினுள் பிரவேசிக்கின்றார். அவரே சாரதி ஆவார். பிரம்மகுமார் பிரம்மகுமாரிகள் பிரம்மாவின் வாய்வழித் தோன்றல்கள் எனக் கூறப்படுகிறது. இந்த பிரம்மாவும் தத்தெடுக்கப்பட்டவரே. தந்தையே கூறுகின்றார்: நான் வந்து, இந்த இரதத்திற்குச் சாரதி ஆகுகின்றேன். நான் இவருக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றேன். நான் இவருடன் ஆரம்பிக்கின்றேன். நான் அமிர்;தக் கலசத்தைத் தாய்மாரிடம் கொடுக்கின்றேன். இவரும் ஒரு தாயாவார். இவர் முதலில் செவிமடுக்கின்றார், அதன்பின்னர் நூங்கள் செவிமடுக்கின்றார்கள். நான் இவரினுள் பிரவேசிக்கின்றேன். ஆனால் நான் வந்து யாருடன் உரையாடுவது? நான் இங்கமர்ந்திருந்து ஆத்மாக்களுடன் பேசுகின்றேன். எந்த ஒரு கல்விமானும் இவ்வாறாக அமர்ந்திருந்து ஆத்மாக்களுக்குக் கூறமாட்டார்: 'நான் உங்களின் தந்தை, ஆத்மாக்களாகிய நூங்கள் அசரீரியானவர்கள், நானும் அசரீரியானவர், நான் ஞானக்கடலும், சுவர்க்கத்தைப் படைப்பவரும், நான் நரகத்தைப் படைப்பதில்லை; மாயையே இந்த நரகத்தை படைக்கின்றான்'. தந்தை கூறுகின்றார்: நானே படைப்பவர், எனவே நான் நிச்சயமாகச் சுவர்க்கத்தை மாத்திரமே படைப்பேன். பாரதவாசிகளாகிய நூங்களே சுவர்க்கவாசிகளாக இருந்தார்கள். இப்பொழுது நூங்கள் நரகவாசிகள் ஆகியுள்ளீர்கள், ஏனெனில் ஆத்மாக்கள் இராவணனின் கட்டளைகளைப் பின்பற்ற ஆரம்பித்ததால், இராவணன் உங்களை நரகவாசிகள் ஆக்கியுள்ளான். இந்நேரத்தில், இரட்டை அதிமேன்மையானவரான சிவபாபாவாகிய இராமரின் வழிகாட்டல்களைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் பின்பற்றுகின்றீர்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: அனைவரின் பாகமும் இப்பொழுது முடிவிற்கு வர வேண்டும். ஆத்மாக்கள் அனைவரும் ஒன்றுசேர்வார்கள். அனைவரும் கீழே வரும்பொழுது, திரும்பிச் செல்கின்ற பயணம் ஆரம்பமாகும், பின்னர் விநாசம் ஆரம்பமாகும். இப்பொழுது பாரதத்தில் எண்ணிக்கையற்ற சமயங்கள் உள்ளன. ஆதி சனாதன தேவதேவியர் என்ற ஒரேயொரு தர்மம் மாத்திரமே இப்பொழுது இல்லை. எவரும் தம்மை ஒரு தேவர் என அழைப்பதில்லை. மக்கள் தேவர்களின் புகழைப் பாடுகின்றார்கள், அதாவது அவர்கள் தெய்வீகக்குணங்கள் அனைத்தும் நிறைந்தவர்கள் என்றும், தாம் சரீழ்ந்த பாவிகள் என்றும் கூறுகின்றார்கள். இராவண இராச்சியம் துவாபரயுகத்தில் இருந்து ஆரம்பமாகுகின்றது. இராம இராச்சியம் பிரம்மாவின் பகலும், இராவண இராச்சியம் பிரம்மாவின் இரவும் ஆகும். தந்தை எப்பொழுது வருவார்? பிரம்மாவின் இரவு முடியும்பொழுது அவர் வருவார். அவர் பிரம்மாவின் இச்சரீரத்திற்குள்; வரும்பொழுது, பிராமணர்கள் பிரம்மாவின் வாய்வழியாக உருவாகுகின்றார்கள். அதன்பின்னர், அவர் இப்பிராமணர்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கின்றார். தந்தை கூறுகின்றார்: சரீர, சூட்சுமதாரிகள் எவரையுமோ அல்லது அசரீரி வடிவங்களையும் கூட நூங்கள் நினைவுசெய்யக்கூடாது. உங்களுக்கு இந்த இலக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மக்கள் எப்பொழுதும் படங்களைப் பார்த்து, அவற்றை நினைவுசெய்கின்றார்கள். பாபா கூறுகின்றார்: உருவங்களைப் பார்ப்பதை நிறுத்துங்கள். அது பக்தி மார்க்கத்திற்கு உரியது. ஆத்மாக்களாகிய நூங்கள் இப்பொழுது என்னிடம் திரும்பி வரவேண்டும். உங்கள் ஒவ்வொருவர் தலையிலும் பாவச் சுமை உள்ளது. நூங்கள் பாவாத்மாக்கள் ஆக வேண்டும். ஒவ்வொரு பிறவிபிலும் கருப்பை என்ற சிறையில் பாவங்கள் அழிவது சாத்தியமில்லை; சில அழிகின்றன, ஆனால் சில இன்னமும் இருக்கின்றன. நான் இப்பொழுது வழிகாட்டியாக வந்துள்ளேன். இந்நேரத்தில், ஆத்மாக்கள் அனைவரும் மாயையின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றுகின்றார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: நானே தூய்மையாக்குபவரும், சுவர்க்கத்தைப் படைப்பவரும் ஆவேன். எனது வியாபாரம் நரகத்தைச் சுவர்க்கம் ஆக்குவதாகும். சுவர்க்கத்தில், ஒரேயொரு தர்மமும், ஒரேயொரு இராச்சியமுமே உள்ளது. அங்கு எப்பிரிவினையும் இல்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: நான் உலக அதிபதி ஆகுவதில்லை; நான் உங்களை அவ்வாறு ஆக்குகின்றேன். இராவணன் பின்னர் வந்து உங்களிடம் இருந்து இராச்சியத்தை அபகரித்துக் கொள்கின்றான். இந்நேரத்தில், அனைவரும் தமோபிரதான் கற்புத்தியைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். சத்தியயுகத்தில், அனைவரும் தெய்வீகப் புத்தியைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: என்னை மாத்திரமே நினைவுசெய்யுங்கள்; உங்கள் புத்தியின் யோகம் மேலே இணைக்கப்பட்டிருக்கட்டும்: நூங்கள் திரும்பிச் செல்ல வேண்டிய இடத்தை நினைவுசெய்யுங்கள். ஒரேயொரு தந்தையை அன்றி, வேறு எவரையும் நினைவுசெய்யாதீர்கள். அவரே சத்தியத்தை உரைக்கின்ற, உண்மையான சக்கரவர்த்தியாவார். எனவே நூங்கள் எந்த உருவத்தையும் நினைவுசெய்யத் தேவையில்லை. சிவனின் இந்த உருவத்தைக் கூட நூங்கள் நினைக்கத் தேவையில்லை. ஏனெனில், சிவன் உண்மையில் அவ்வாறில்லை. நெற்றிக்கு நடுவில் ஆத்மா இருப்பதைப் போன்று, பாபா கூறுகின்றார்: அவ்வாறே, நானும் சிறிதளவு இடத்தைப் பிடித்து இவ் ஆத்மாவின் அருகில் அமர்ந்து கொள்கின்றேன். நான் சாரதியாகி இவருக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றேன். இவரின் ஆத்மாவிடம் ஞானம் இல்லை. சாரதியான இந்த ஆத்மா

சரூரத்தினாடாக உரையாடுவதைப் போன்று, நான் இவ் உறுப்புக்களின் மூலம் உரையாடுகின்றேன். இல்லாது, என்னால் எவ்வாறு விளங்கப்படுத்த முடியும்? பிராமணர்களை உருவாக்கும்பொருட்டு, பிரம்மா நிச்சயமாகத் தேவைப்படுகின்றார். இவரே பின்னர் நாராயணன் ஆகுகின்ற, பிரம்மா ஆவார். நூங்கள் இப்பொழுது பிரம்மாவின் குழந்தைகள். அதன்பின்னர், நூங்கள் பூநீ நாராயணனின் வம்சமான, சூரிய வம்சத்தினுள் செல்வீர்கள். இப்பொழுது நூங்கள் முற்றிலும் கடனாளிகள் ஆகியுள்ளீர்கள். மக்கள் தொடர்ந்தும் சண்டையிலும் சச்சரவிலும் ஈடுபடுகின்றார்கள்; அவர்கள் குரங்குகளை விட மோசமானவர்கள். குரங்குகளிடம் ஐந்து விகாரங்களும் மிகவும் பலம் வாய்ந்தவையாக உள்ளன. குரங்குகள் காமம், கோபம் போன்ற விகாரங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன, கேட்கவும் வேண்டாம்! அவற்றின் குட்டிகள் மரணிக்கும்பொழுது, அவற்றின் எலும்புகளைக் கூட அவை விடுவதில்லை. மனிதர்களும் இக்காலத்தில் இவற்றைப் போன்றே உள்ளனர். ஒரு குழந்தை மரணித்தால், அவர்கள் தொடர்ந்தும் ஆறு அல்லது எட்டு மாதங்களுக்கு அழுகின்றார்கள். சத்தியயுகத்திலே அகால மரணம் ஏற்படுவதுமில்லை, அங்கு எவரும் தேம்புவதோ, அழுவதோ இல்லை. அங்கே தயான எவையும் இருப்பதில்லை. இந்நேரத்தில், தந்தை குழந்தைகளுடன் உரையாடுகின்றார்: உங்கள் வீட்டையும் வியாபாரத்தையும் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். அதில் வாழும்பொழுதும் சந்நியாசிகளால் கூட நிகழ்த்த முடியாத அற்புதங்களை நிகழ்த்துங்கள். கடவுள் மாத்திரமே இந்த சதோபிரதான் துறவறத்தைக் கற்பிக்கின்றார். அவர் கூறுகின்றார்: இப்பழைய உலகம் முழுவதும் இப்பொழுது அழிய உள்ளது; ஆகையால் அதன் மீதுள்ள உங்கள் பற்றை முடித்து விடுங்கள்; அனைவரும் வீடு திரும்ப வேண்டும். சரூரம் உட்பட, ஏனைய பழையவை அனைத்தையும் மறந்து விடுங்கள். ஐந்து விகாரங்களையும் என்னிடம் கொடுத்து விடுங்கள். நூங்கள் தூய்மையற்றவர் ஆகிவிட்டால், உங்களால் தூய உலகிற்குச் செல்ல முடியாது. தந்தையிடம் இந்த இறுதிய பிறவியில் சத்தியம் ஒன்றைச் செய்யுங்கள். உங்கள் தூய்மை எதிர்காலத்தில் நிலையாக நிலைத்திருக்கும். 63 பிறவிகளாக நஞ்சில் மூழ்கியதால், நூங்கள் முற்றிலும் அழிக்காகி உள்ளீர்கள். நூங்கள் உங்கள் கர்மத்தையும் உங்கள் தர்மத்தையும் மறந்து விட்டீர்கள். நூங்கள் இந்து சமயத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: பாரதம் சுவர்க்கமாக இருந்தது என்பதனை நூங்கள் ஏன் புரிந்துகொள்வதில்லை? நூங்கள் தேவர்களாக இருந்தீர்கள். நான் உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பித்தேன், ஆனால் அதனை கிருஷ்ணரே கற்பித்தார் என நூங்கள் கூறுகின்றீர்கள். அனைவரது தந்தையும், சுவர்க்கத்தைப் படைத்தவரும் கிருஷ்ணரா? தந்தையே அசரூரியானவரும், ஆத்மாக்கள் அனைவரதும் தந்தையும் ஆவார், ஆனால் அவர் சர்வவியாபி என நூங்கள் கூறுகின்றீர்கள். நூங்கள் சிவனையும் சங்கரரையும் கலந்து விட்டீர்கள். சிவனே பரமாத்மா ஆவார். பரமாத்மா பேசுகின்றார்: நான் தேவ தர்மத்தை ஸ்தாபிக்க மாத்திரமே வருகின்றேன். ஸ்தாபனையை மேற்கொள்கின்றவர்கள் பின்னர் விஷ்ணுவின் இரு வடிவங்களான இலக்ஷ்மி நாராயணனாக, இராச்சியத்தை ஆட்சிசெய்வார்கள். 'வைஷ்ணவர்' (தூய சைவ உணவு உண்ணுபவர்) என்ற வார்த்தை "விஷ்ணு" என்ற வார்த்தையில் இருந்து தோன்றியது. இந்நாட்களில் அனைவரும் பாவாத்மாக்கள். ஆனால் அங்கே அவர்கள் காம வாணைப் பயன்படுத்தி ஒருவரையொருவர் துன்புறுத்துவதில்லை. ஒரேயொரு சற்குரு மாத்திரமே, சத்திய உலகை ஸ்தாபிக்கின்றார்; ஏனைய அனைவரும் உங்களை மூழ்கச் செய்கின்றார்கள். சுவர்க்கத்துடன் சங்கமயுகத்திற்கு உள்ள நெருக்கத்தினாலேயே, அவர்கள் நரகத்தின் கதைகளைச் சுவர்க்கத்திற்குள் கொண்டு வந்துள்ளனர். உண்மையில், கம்சன், இராவணன் போன்ற அனைவரும் இங்கே இந்நேரத்திலேயே இருக்கின்றார்கள்; அவர்களால் அங்கே இருக்க முடியாது. அவர்கள் இரதத்தில் சாரதியைக் காட்டுகின்றார்கள், ஆனால் இது உண்மையில் நந்தி (சிறிய எருது) என்றும், பசுரதன் (பாக்கிய இரதம்) என்றும் அழைக்கப்படுகின்ற இரதமாகும். நூங்கள் அனைவரும் அர்ஜுனர்கள், உங்களுக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது: யுத்தகளத்தில் மாயையை வெற்றி கொள்வதற்கு உங்களைத் தூண்டவே நான் இவ் இரதத்தினுள் பிரவேசித்துள்ளேன். சத்தியயுகத்தில் இராவணன் இருப்பதில்லை, அங்கு அவன் எரிக்கப்படுவதில்லை. விநாசம் இடம்பெறும்வரை அவர்கள் அவனைத் தொடர்ந்தும் எரிப்பார்கள். எவ்வளவு சிரமங்கள் ஏற்பட்டாலும், தஷேராவில் அவர்கள் நிச்சயமாக இராவணனை எரிக்கின்றார்கள். இறுதியில் இராவணனின் சமுதாயம் அழிக்கப்படும். சற்கதியை அருள்பவர் ஒரேயொருவரே ஆவார். எந்த மனிதராலும் எந்த ஒரு மனிதருக்கும் சற்கதியை அருள முடியாது. தேவர்களின் இராச்சியம் இருந்தபொழுது, அந்த இராச்சியம் முழு உலகிற்கும் உரியதாக இருந்தது, வேறு சமயங்கள் இருக்கவில்லை. இப்பொழுது ஸ்தாபிக்கப்படுகின்ற தேவ தர்மத்தைத் தவிர ஏனைய சமயங்கள் அனைத்தும் இங்குள்ளன. தேவதர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மாத்திரமே வந்து சூத்திரர்களில் இருந்து பிராமணர்களாக மாறுகின்றார்கள். அச்சா. இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. சதோபிரதான் துறவறத்தைக் கொண்டிருங்கள். இப்பழைய உலகில் வாழும்பொழுதே, அதன் மீதுள்ள உங்கள் பற்றை முடித்துவிடுங்கள். உங்கள் சரூரத்துடன், பழைய விடயங்கள் அனைத்தையும் மறந்துவிடுங்கள்.
2. உங்கள் புத்தியின் யோகம் மேலே இணைக்கப்பட்டிருக்கட்டும். எந்த உருவத்தையோ அல்லது சரூரதாரியையோ நினைவுசெய்யாதீர்கள். உள்ளார்த்தமாக, ஒரேயொரு தந்தையைத் தொடர்ந்தும் நினைவுசெய்யுங்கள்.

ஆசர்வாதம்: நூங்கள் ஓர் அனுபவ சொரூபமாகி, "எதுவும் புதியதல்ல" என்ற விழிப்புணர்வு மூலம் தடைகளை விளையாட்டாகக் கருதுவதால், அவற்றை வெற்றிகொள்வீர்களாக. ஆரம்பத்திலிருந்து இறுதிவரை தடைகள் வருவது நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் அந்தத் தடைகள் அசாத்தியமானதும் சாத்தியமாகுகின்ற அனுபவத்தைக் கொடுக்கின்றன. அனுபவம் வாய்ந்த ஆத்மாக்களுக்கு, தடைகள் ஒரு விளையாட்டைப் போன்றவை. நூங்கள் காற்பந்தை விளையாடுகையில், பந்து

உங்களிடம் வரும்பொழுது, நீங்கள் அதை உதைத்து விளையாடி, அந்த விளையாட்டை விளையாடுவதனால் களிப்படைவதைப் போன்று, தடைகளிலான இந்த விளையாட்டும் தொடரும்; அது புதியதல்ல. நாடகம் உங்களுக்கு விளையாட்டுக்களையும் அத்துடன் மொத்த வெற்றியையும் காட்டுகின்றது.

சுலோகம்:

ஒவ்வொருவரினதும் நற்குணங்களைப் பார்த்து, சிறப்பியல்புகளின் நறுமணத்தைப் பரப்புகள், இவ்வுலகம் ஒரு சந்தோஷ உலகமாக மாறும்.

---ஓம் சாந்தி---

----- ஓம் சாந்தி -----